

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia stycznia 2011 r.

w sprawie trybu i warunków przyznawania świadczeń socjalnych dla funkcjonariuszy Służby Więziennej oraz członków ich rodzin

Na podstawie art. 215 ust. 3 ustawy z dnia 9 kwietnia 2010 r. o Służbie Więziennej (Dz. U. Nr 79, poz. 523, Nr 182, poz. 1228 i Nr 238, poz. 1578) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) przełożonych uprawnionych do przyznawania świadczeń socjalnych;
- 2) dokumenty stanowiące podstawę przyjęcia i pobytu w jednostkach organizacyjnych Służby Więziennej, zwanych dalej „jednostkami organizacyjnymi”, związanych z realizacją świadczeń socjalnych;
- 3) warunki pobytu wypoczynkowego oraz udziału w koloniach i obozach wypoczynkowych dla dzieci i młodzieży organizowanych przez jednostki organizacyjne na terenie kraju oraz poza jego granicami;
- 4) właściwości i warunki służby oraz sytuację życiową, rodzinną i materialną funkcjonariusza Służby Więziennej, zwanego dalej „funkcjonariuszem”, uwzględniane przy przyznawaniu świadczeń socjalnych o których mowa w pkt 3;
- 5) sposób określenia potrzeb w zakresie ilości miejsc do korzystania ze świadczeń socjalnych, sposobu prowadzenia ewidencji osób przebywających w jednostkach organizacyjnych i wykorzystanie przydzielonych miejsc;
- 6) przypadki ustalenia odszkodowania za utracone lub zniszczone mienie oraz opłat z tytułu rezygnacji ze świadczeń socjalnych, a także przyjazdu w innym terminie niż określony w skierowaniu albo wcześniejszego wyjazdu z jednostki organizacyjnej;
- 7) przypadki korzystania z połowy porcji żywnościowej lub wyżywienia w postaci suchego prowiantu;

- 8) sposób i terminy ustalania wysokości opłat oraz przypadki pobierania przedpłat;
- 9) terminy dokonywania opłat za pobyt lub wyżywienie w jednostkach organizacyjnych korzystających ze świadczeń socjalnych.

§ 2. 1. Przełożonym uprawnionym do przyznawania świadczeń socjalnych jest kierownik jednostki organizacyjnej Służby Więziennej, zwanej dalej „jednostką organizacyjną”, w której funkcjonariusz Służby Więziennej, zwany dalej „funkcjonariuszem”, pełni służbę.

2. W przypadku funkcjonariusza delegowanego do pełnienia służby poza Służbą Więzienną przełożonym, o którym mowa w ust. 1, jest Dyrektor Generalny Służby Więziennej, zwany dalej „Dyrektorem Generalnym”.

§ 3. 1. Podstawę przyjęcia funkcjonariusza lub członków jego rodziny, zwanych dalej „osobą uprawnioną”, do jednostki organizacyjnej, w której są realizowane świadczenia socjalne, o których mowa w art. 215 ust. 1 pkt 1 – 4 i 6 ustawy z dnia 9 kwietnia 2010 r. o Służbie Więziennej, zwanej dalej „ustawą”, stanowi skierowanie, uwzględniające:

- 1) jednostkę organizacyjną wystawiającą skierowanie;
- 2) miejsce i termin pobytu;
- 3) numer i pojemność noclegową pokoju;
- 4) imię i nazwisko osoby otrzymującej skierowanie wraz z numerem legitymacji służbowej;
- 5) imię i nazwisko osoby korzystającej ze świadczenia;
- 6) datę urodzenia dziecka;
- 7) adres zamieszkania wraz z kodem pocztowym;
- 8) numer telefonu kontaktowego.

2. Podstawę przyjęcia osoby uprawnionej do jednostki organizacyjnej, o której mowa w ust. 1, może również stanowić zatwierdzony przez przełożonego, o którym mowa w § 2, wykaz osób uprawnionych, uczestniczących w zorganizowanych formach działalności sportowo-rekreacyjnej, uwzględniający:

- 1) jednostkę organizacyjną organizującą świadczenie socjalne;
- 2) miejsce i termin pobytu;
- 3) imię i nazwisko osoby uczestniczącej wraz z numerem legitymacji służbowej;
- 4) datę urodzenia dziecka;
- 5) adres zamieszkania wraz z kodem pocztowym;

6) serię i numer dokumentu tożsamości;

7) numer legitymacji służbowej.

3. Osoba uprawniona przyjmowana jest do placówki wypoczynku dzieci i młodzieży, o której mowa w art. 215 ust. 1 pkt 2 i 4 ustawy, na podstawie karty kwalifikacyjnej.

4. Wzór karty kwalifikacyjnej uczestnika placówki wypoczynku określa rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej z dnia 21 stycznia 1997 r. w sprawie warunków, jakie muszą spełniać organizatorzy wypoczynku dla dzieci i młodzieży szkolnej, a także zasad jego organizowania i nadzorowania (Dz. U. Nr 12 poz. 67 i Nr 18, poz. 108 oraz z 2009 r. Nr 218, poz. 1696).

§ 4. 1. Skierowanie wydaje przełożony, o którym mowa w § 2, lub osoba przez niego upoważniona.

2. Kierownikowi jednostki organizacyjnej skierowanie wydaje osoba przez niego upoważniona.

3. Skierowanie wydaje również kierownik jednostki organizacyjnej, w której jest realizowany pobyt wypoczynkowy, w ramach posiadanych wolnych miejsc.

4. Skierowanie wydaje się nie później niż na 30 dni przed rozpoczęciem pobytu wypoczynkowego. Terminu nie stosuje się w przypadku otrzymania miejsc w czasie krótszym niż 30 dni przed rozpoczęciem pobytu wypoczynkowego.

§ 5. Skierowanie lub karta kwalifikacyjna tracą ważność w przypadku:

1) zniszczenia lub zatarcia danych w nich zawartych;

2) dokonania w nich poprawek, bez parafowania zmian przez odpowiednią osobę, o której mowa w § 4;

3) nie stawienia się w jednostce realizującej pobyt wypoczynkowy, obóz lub kolonie w ciągu 2 dni od dnia rozpoczęcia pobytu chyba, że osoba skierowana, po uprzednim uzgodnieniu z kierownikiem jednostki organizacyjnej, w której jest realizowane świadczenie socjalne, otrzyma jego pisemną zgodę na rozpoczęcie pobytu w terminie późniejszym niż określony w skierowaniu lub w karcie kwalifikacyjnej.

§ 6. 1. Ze względu na racjonalne wykorzystanie przydzielonych miejsc na pobyt wypoczynkowy Dyrektor Generalny oraz kierownik jednostki organizacyjnej, w której jest realizowany pobyt wypoczynkowy, może dokonać zamiany pierwotnie przydzielonego miejsca

zakwaterowania niż ustalone w skierowaniu.

2. Kierownik jednostki organizacyjnej, w której jest realizowany pobyt wypoczynkowy może osobom skierowanym na pobyt wypoczynkowy przydzielić inne miejsce zakwaterowania niż ustalone w skierowaniu, w przypadku wystąpienia awarii lub innych przypadków losowych utrudniających lub uniemożliwiających pełną realizację skierowania.

§ 7. 1. Dyrektor okręgowy Służby Więziennej, zwany dalej „dyrektorem okręgowym”, określa potrzeby w zakresie ilości miejsc na pobyt wypoczynkowy, uwzględniając potrzeby z podległych mu jednostek organizacyjnych.

2. Dyrektor okręgowy i kierownik jednostki organizacyjnej podległej bezpośrednio Dyrektorowi Generalnemu, przesyła kierownikowi komórki organizacyjnej Centralnego Zarządu Służby Więziennej, realizującej zadania kadrowo-szkoleniowe, zwanemu dalej „kierownikiem”, w terminie przez niego określonym, zbiorcze zapotrzebowanie dotyczące ilości miejsc na pobyty wypoczynkowe.

3. Kierownik po zasięgnięciu opinii Zarządu Głównego Niezależnego Samorządnego Związku Zawodowego Funkcjonariuszy i Pracowników Więziennictwa, zwanego dalej „związkiem zawodowym”, ustala limity miejsc na pobyty wypoczynkowe.

§ 8. Przełożony, o którym mowa w § 2, przyznaje świadczenia socjalne, o których mowa w art. 215 ust. 1 pkt 1, 2 i 4 ustawy, uwzględniając w szczególności:

- 1) charakter pełnionej służby, w tym: pełnionej w warunkach szkodliwych dla zdrowia oraz szczególnie uciążliwych;
- 2) obciążenie zadaniami służbowymi;
- 3) poszkodowanych na skutek klęsk żywiołowych i zdarzeń losowych;
- 4) ponoszącym dodatkowe koszty związane z leczeniem członków rodzin, o których mowa w art. 216 ustawy;
- 5) nieotrzymywanie świadczeń w roku (latach) poprzednim;
- 6) średni dochód przypadający na członka rodziny.

§ 9. 1. Kierownik jednostki organizacyjnej realizującej pobyt wypoczynkowy, zobowiązany jest do prowadzenia ewidencji osób uprawnionych korzystających ze świadczeń socjalnych, uwzględniając:

- 1) imię i nazwisko osoby korzystającej ze świadczenia;

- 2) datę urodzenia dziecka;
- 3) adres zamieszkania wraz z kodem pocztowym;
- 4) serię i numer dokumentu tożsamości;
- 5) numer legitymacji służbowej;
- 6) termin pobytu wypoczynkowego.

2. Kierownik jednostki organizacyjnej, w której jest realizowany pobyt wypoczynkowy, jest obowiązany do prowadzenia ewidencji wykorzystania miejsc przeznaczonych na pobyty wypoczynkowe, uwzględniając w szczególności:

- 1) liczbę osób uprawnionych korzystających ze świadczeń;
- 2) liczbę noclegów osób uprawnionych korzystających ze świadczeń;
- 3) liczbę porcji żywnościowych osób uprawnionych korzystających ze świadczeń.

3. Ewidencję, o której mowa w ust. 1 i 2, prowadzi się w formie pisemnej lub elektronicznej.

§ 10. Opłaty za pobyt lub wyżywienie, przekazuje się nie później niż na 20 dni przed rozpoczęciem turnusu kolonii lub obozu na konto wskazane przez jednostkę organizacyjną, która organizuje ten turnus kolonii lub obozu.

§ 11. 1. Odszkodowanie za utracone lub zniszczone przez osobę uprawnioną mienie jednostki organizacyjnej, ustala się według ceny zakupu takiego samego przedmiotu.

2. Jeżeli nie jest możliwe ustalenie ceny zakupu takiego samego przedmiotu, jego wartość ustala się według ceny zakupu przedmiotu tego samego rodzaju o identycznych lub zbliżonych parametrach.

3. Odszkodowanie za uszkodzone mienie ustala się, jako równowartość kosztów przywrócenia ich do stanu jak przed zaistnieniem szkody. Jeżeli stopień uszkodzenia jest znaczny lub koszt naprawy przekraczałby wartość uszkodzonego przedmiotu, odszkodowanie ustala się w sposób określony w ust. 1 i 2.

§ 12. 1. Osoba uprawniona jest obowiązana dokonać opłat za zamówione i niewykorzystane wyżywienie oraz zarezerwowane i niewykorzystane noclegi, w przypadku:

1) rezygnacji z pobytu wypoczynkowego i nie zwrócenia skierowania do jednostki organizacyjnej, która je wystawiła, na co najmniej 14 dni przed rozpoczęciem pobytu - w wysokości 100% odpłatności za zamówione wyżywienie i do 50 % odpłatności za wszystkie noclegi obliczone w skierowaniu; w przypadku sprzedaży tego skierowania w całości lub części

innym osobom;

2) przyjazdu w terminie późniejszym, niż określony w skierowaniu jako dzień rozpoczęcia pobytu, bez pisemnej zgody kierownika jednostki organizacyjnej realizującej pobyt wypoczynkowy - w wysokości 100% odpłatności za zamówione wyżywienie i 100% odpłatności za noclegi;

3) wcześniejszego wyjazdu przed zakończeniem pobytu lub upływem okresu, na jaki dokonana została rezerwacja - w wysokości 100% odpłatności za zamówione wyżywienie i 100% odpłatności za noclegi.

2. W przypadku niewykorzystania lub częściowego wykorzystania skierowania z powodu udokumentowanej nagłej choroby lub innego udokumentowanego zdarzenia losowego pobiera się należność w wysokości 100% odpłatności za zamówione wyżywienie oraz za wszystkie wykorzystane noclegi. Jeżeli rezygnacja dotyczy całego skierowania, warunkiem nieobciążania za niewykorzystane noclegi jest zwrot skierowania do właściwej jednostki organizacyjnej lub powiadomienie przełożonego, o którym mowa w § 2, lub kierownika jednostki organizacyjnej realizującej pobyt wypoczynkowy o tej okoliczności przed planowanym przyjazdem.

3. W przypadku odwołania funkcjonariusza z urlopu wypoczynkowego pobiera się należność w wysokości 100% odpłatności za zamówione wyżywienie oraz za wszystkie wykorzystane noclegi.

§ 13. Opłata, za pobyt lub wyżywienie w jednostkach organizacyjnych może być dokonywana przed, w trakcie oraz po realizacji danego świadczenia.

§ 14. 1. W przypadku przedstawienia przełożonemu, o którym mowa w § 2, w terminie przez niego określonym, zaświadczenia lekarskiego o potrzebie stosowania diety ilościowej, osoba uprawniona może ubiegać się o korzystanie z połowy porcji żywnościowej.

2. Wyżywienie w postaci suchego prowiantu wydaje się:

1) jeżeli osoba uprawniona:

a) nie będzie mogła skorzystać z wyżywienia w jednostce organizacyjnej realizującej pobyt wypoczynkowy,

b) wyjeżdża z jednostki organizacyjnej realizującej pobyt wypoczynkowy przed zakończeniem planowanego pobytu, w ramach dokonanej opłaty za wyżywienie - nie więcej jednak niż za jeden dzień;

2) jeżeli osoba wyjeżdża z jednostki organizacyjnej realizującej pobyt wypoczynkowy po terminie określonym w skierowaniu, jako dzień wyjazdu.

3. Za niewykorzystane posiłki nie przysługuje ekwiwalent.

§ 15. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 lutego 2011 r.¹⁾

MINISTER SPRAWIEDLIWOSCI

¹⁾ Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Ministra Sprawiedliwości z dnia 9 września 1997 r. w sprawie określenia rodzaju i zakresu świadczeń socjalnych i bytowych dla funkcjonariuszy Służby Więziennej oraz członków ich rodzin (Dz. U. 97 Nr 120, poz. 764), które traci moc z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, zgodnie z art. 272 ustawy z dnia 9 kwietnia 2010 r. o Służbie Więziennej (Dz. U. Nr 79, poz. 523, Nr 182, poz. 1228 i Nr 238, poz. 1578).

UZASADNIENIE

Projekt niniejszego rozporządzenia jest wykonaniem upoważnienia zawartego w art. 215 ust. 3 ustawy o Służbie Więziennej. W projekcie rozporządzenia określono tryb i warunki przyznawania świadczeń socjalnych dla funkcjonariuszy Służby Więziennej oraz członków ich rodzin.

Obecnie problematykę tę reguluje rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 9 września 1997 roku w sprawie określenia rodzaju i zakresu świadczeń socjalnych i bytowych dla funkcjonariuszy Służby Więziennej oraz członków ich rodzin (Dz. U. Nr 120 poz. 764).

W porównaniu ze stanem dotychczasowym projektowane rozporządzenie zawiera:

- 1) określenie dokumentów, które stanowią podstawę przyjęcia i pobytu w jednostkach organizacyjnych Służby Więziennej realizujących świadczenia socjalne;
- 2) doprecyzowanie warunków pobytu wypoczynkowego oraz udziału w koloniach i obozach wypoczynkowych dla dzieci i młodzieży organizowanych przez jednostki organizacyjne na terenie kraju oraz poza jego granicami;
- 3) właściwości i warunki służby oraz sytuację życiową, rodzinną i materialną funkcjonariusza Służby Więziennej, zwanego dalej „funkcjonariuszem”, branych pod uwagę przy przyznawaniu świadczeń, uwzględniane przy przyznawaniu pobytów wypoczynkowych, kolonii i obozów wypoczynkowych dla dzieci i młodzieży oraz zagranicznych kolonii i obozów wymiennych;
- 4) procedury przy określeniu potrzeb w zakresie ilości miejsc do korzystania ze świadczeń socjalnych, sposobu prowadzenia ewidencji osób przebywających w jednostkach organizacyjnych i wykorzystanie przydzielonych miejsc;
- 5) przypadki ustalenia odszkodowania za utracone lub zniszczone mienie przez osoby korzystające ze świadczeń socjalnych oraz opłat z tytułu rezygnacji ze świadczeń socjalnych, a także przyjazdu w innym terminie niż określony w skierowaniu albo wcześniejszego wyjazdu z jednostki organizacyjnej;
- 6) przypadki korzystania z połowy porcji żywnościowej oraz wyżywienia w postaci suchego prowiantu;
- 7) sposób i terminy ustalania wysokości opłat za korzystanie ze świadczeń socjalnych oraz przypadki pobierania przedpłat;
- 8) terminy dokonywania opłat za pobyt lub wyżywienie w jednostkach organizacyjnych

korzystających ze świadczeń socjalnych.

Projektowane rozporządzenie nie jest objęte prawem Unii Europejskiej.

Projektowane rozporządzenie nie podlega procedurze notyfikacji w rozumieniu przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i przepisów technicznych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039, z późn. zm.).

Zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414, z późn. zm.), projekt został umieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie internetowej Ministerstwa Sprawiedliwości. Żaden podmiot nie zgłosił zainteresowania, w trybie i na zasadach ustawy, pracami nad projektem rozporządzenia.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Wskazanie podmiotów, na które oddziałuje rozporządzenie.

Projekt rozporządzenia dotyczy funkcjonariuszy Służby Więziennej oraz członków ich rodzin uprawnionych do świadczeń socjalnych.

2. Wyniki przeprowadzonych konsultacji.

Projekt rozporządzenia został przekazany do konsultacji społecznych: Forum Związków Zawodowych, Ogólnopolskiemu Porozumieniu Związków Zawodowych, Niezależnemu Samorządnemu Związkowi Zawodowemu „Solidarność” oraz Niezależnemu Samorządnemu Związkowi Zawodowemu Funkcjonariuszy i Pracowników Więziennictwa. W ustawowym terminie opinię o projekcie rozporządzenia wyraził jedynie Niezależny Samorządny Związek Zawodowy Funkcjonariuszy i Pracowników Więziennictwa. Opinia ta została zawarta w uchwale nr 161-VII/2010 Zarządu Głównego NSZZFiPW z dnia 14 grudnia 2010 r. Zgodnie z uchwałą „merytoryczna zawartość projektowanego rozporządzenia nie budzi zastrzeżeń związku zawodowego, jednak w obliczu planowanych zmian strukturalnych w ODK SW bez powiązania z gwarancjami socjalnymi dla rzeszy funkcjonariuszy i pracowników Służby Więziennej – nie może znaleźć aprobaty związku zawodowego. Związek zawodowy domaga się, aby nowe rozwiązania w funkcjonowaniu ODK SW i wprowadzenie podmiotów zewnętrznych nie wpłynęło na jakość, standard proponowanych usług i ich cenę przez okres co najmniej 10 lat.”.

Wobec baraku zastrzeżeń związku zawodowego co do rozwiązań merytorycznych zawartych w projekcie rozporządzenia, należy uznać, że projekt uzyskał akceptację związku zawodowego. Z kolei obawy i zastrzeżenia związku zawodowego co do standardu przyszłych świadczeń socjalnych wobec planowanych zmian w ich organizacji, z udziałem podmiotów zewnętrznych (instytucji gospodarki budżetowej), nie odnoszą się bezpośrednio do treści proponowanych w projekcie rozwiązań.

3. Wpływ regulacji na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego.

Wprowadzenie w życie rozporządzenia nie spowoduje dodatkowych skutków finansowych dla budżetu.

4. Wpływ regulacji na rynek pracy.

Przedstawione w projekcie rozporządzenia rozwiązania prawne nie będą miały wpływu na rynek pracy.

5. Wpływ regulacji na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw

Projektowane rozporządzenie nie będzie miało wpływu na konkurencyjność gospodarki i

przedsiębiorczość, w tym także na funkcjonowanie przedsiębiorstw.

6. Wpływ rozporządzenia na sytuację i rozwój regionalny.

Wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na sytuację i rozwój regionalny.